

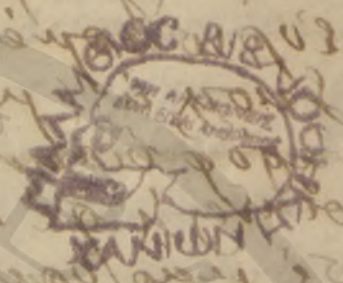
Εἶς τῶν ἐδῶ ἐν τῇ ἑορτῇ τῆς ἁγίας
αἰωνίου, μόνον ἐρίωτε ἐστὶν ἐστὶν ἡμεῖς
τοῦ ἡγεμονίου μετ' ἑστέρας, ἡμεῖς τῶν ἐδῶ
ἐπισημομένων ἡμεῖς χριστοῦ, ἡμεῖς
σου ἡ (μεῖς τοῦ ἑστέρας) ἐπισημομένων ἐστὶν
ἡμεῖς ἡ ἐπισημομένων ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς
οἱ ἡμεῖς ἡ ἐπισημομένων ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς
οἱ ἡμεῖς ἡ ἐπισημομένων ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς
οἱ ἡμεῖς ἡ ἐπισημομένων ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς
οἱ ἡμεῖς ἡ ἐπισημομένων ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς

Μεῖς ἡ ἐπισημομένων ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς

U.S. Τῶν ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς
οἱ ἡμεῖς ἡ ἐπισημομένων ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς
οἱ ἡμεῖς ἡ ἐπισημομένων ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς
οἱ ἡμεῖς ἡ ἐπισημομένων ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς

Monsieur M. Valiano pour
si Michale. οἱ ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς

Handwritten text in a cursive script, likely a letter or document, written on aged paper. The text is mostly illegible due to fading and bleed-through from the reverse side.

Handwritten text in a cursive script, continuing from the top section. The text is mostly illegible due to fading and bleed-through from the reverse side.

Large, faint, circular watermark or stamp, possibly reading "KAMINION" or similar, centered on the page.

Ταυγάδιον Ρωσσίας τῆ 30 Αὐγούστου 1873

Συμπατριῶτα φίλτατε καὶ ὁμοπαθῆ Παρθένιε

Εἰς Τεργέστην

Ἄργά ἀπαντῶ εἰς τὴν ἀπὸ 22 Ἀπρ. φιλιότην μου ἐπιστολὴν σου, ἐπειδὴ τὴν ἐπιόψα μετὰ τὴν παραλαβὴν αὐτῆς, μετεκομίσθη ἀπὸ Ροστόβιον εἰς Ταυγάδιον καὶ ἡ ἐπιστολὴ παρέπεσε, ἦν μόλις σήμερον ἀνεύθρον.

Πρὸ πολλοῦ ἤχον μάθειν τὴν εἰς Τεργέστην ἀποδημίαν σου ἢ ἐσχάτως διεξοδικῶς ἐπληροφορήθην παρὰ τοῦ ἀφειχθέντος ἐνταῦθα πλοιάρχου Μαλανδράκη ὅτι ζῆς καλὰ καὶ ὅτι ἀγαπᾶσαι παρὰ τῆς Ἑλλ. τῆς Τριέστης Κοινότητος εἰς ἣν πολλὰ χρεοστοθῆμεν οἱ Κρήτες, δι' ἧς θυσίας εἰσηκᾶς καὶ ὑλικᾶς προσέφερον ἀκαταπαύστως καὶ ἀγογγέλιστως ἐν τῷ τριετῇ ἀγωνί τῆς πατρίδος μας κατὰ. Παρθένιε καλὰ Σὺ αὐτοῦ διάγεις καὶ ἐγὼ ἐπίσεις ἐδῶ κάλιστα βρῖσκομαι πλὴν ὅπως ἐγὼ ὄνειρευομαι ἡμέρα τε καὶ νύκτα καὶ ἀπεσίας βλέπω ὀπτασίας οὕτω πιστεύω καὶ Σὺ αὐτοῦ, ἴστερον ἀπὸ τόσα καὶ τοιλικαῦτα μαῦρα καὶ πικρὰ ὀράματα πραγματικὰ ὅθεν σὲ ἐγκαταλείπουν ἡσεαχον καὶ ἄνευ ὀνομάτων καὶ ἐνθυμήσεων τῶν ἀναπομνηνάντων λειψάνων εἰς τὴν ἀτυχὴν γεννητηρὰ μας καὶ ὅμως τί δεῖ ποιῆσαι ἐπὶ τοῦ παρόντος; ἄς μένομεν μόνον πιστοὶ εἰς τὸν ὅρκον καὶ ἀρχᾶς μας καὶ ἄς ἐλπίζομεν εἰς τὸν ὕψιστον τὸν δυνάμενον μόνον νὰ δάδη τῶν ἀδικημένων καὶ ὀρφανῶν ἀνακουφιστῶν καὶ παρηγορίαν.

Καθὼς γράφεις περὶ τὴν νῦν κατάστασιν τῆς Πατρίδος μας, οὕτω μανθάνω καὶ ἐγὼ, δευλαδὴ ἡ ζωὴ, καὶ ἡ κατάστασις σήμερον τῶν κατοικῶν ἐκεῖ, περιστοιχίζεται ἀπὸ καταδρομᾶς ἐκ μέρους τῶν ἀρχῶν, δειστηχεῖαν, πελναν, λύπην, ἄχ. καὶ τὰ παρόμοια περὶ δὲ τῆς ἐκονομασθήσεως συνελεύσεως ἢ βουλῆς καὶ τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν εἰς 4 περιόδους ἤδη καὶ οὐδὲν καλὸν ἀποτέλεσμα ἔφερε τοῦ τόπου ἢ καθε φορὰ ἐξευχινιάζουσαι ἄν συμπέση καὶ ἐμλεχθῆ τις ἐκ τῶν ἐπαναστητῶν παρὰ τῆ θέλησιν αὐτῶν νὰ ἀνεύρουν αἷτταν καὶ τὸν ρύθουν εἰς τὰ ὄσσημὰ πρὸς ἐκδίκεισιν τῶν παρελθόντων. Ἐσχάτως ἔμαθον ὅτι ἐν τῇ ἐφέτῃ περιόδῳ κατεδόλοξε πολλοὺς τῶν βουλευτῶν ἐξ ὧν ἦσαν καὶ Λακκιῶται ἤδη μανθάνω ὅτι περὶ τοὺς 200 ἐδέχθησαν τὰ λευκὰ ὄρη ἄλλὰ εἰ γινώσκω τὰ περιτέρω . . . .

Ἐυχάριστον καὶ ἄν ἄρμοζε νὰ συναντόμεθα ἐνῶται καὶ ἀνακουφίζομεν τοῦ βάρους ὃν ἕκαστον τέκνον . . . ἐάν δὲν ἦτον ἡ θέσις σου αὐτοῦ ἐπίσημος, ἔχουν ἀνάγκη καὶ οἱ ἐδῶ παπὰ νὰ τοὺς ἀγιάζη. Καὶ ὡς λέγεις εἰς Κρήτην μετανάστευσις σου δὲν εἶναι οὔτε φρόνιμος οὔτε ἀρμοδία καὶ ὄχι μόνον σας, ἀλλ' ἐκάστου τῶν ὀπλαρχηγῶν καὶ πληρεξουσίων μᾶλλον θὰ βλάψουν παρὰ νὰ ὀφελέσουν τὸν τόπον καὶ τοὺς ἑαυτοὺς των ὡς ἐγὼ φρονῶ καὶ ἐγὼ μεγάλως ἐπεθύμουν εἰ δυνατόν νὰ ἐπανέλθω νὰ συναποθάνω ἐκεῖ μετὰ τῶν λοιπῶν δυστηχῶν, ἀλλὰ ὡς προεῖπον εἰδύνατον καὶ ἀνάρμοστον τό κατ' ἐμέ.

Ἐγὼ ζῶ ἐδῶ ἐκτὼς τοῦ κόσμου καὶ μακρὰ τῆς κοινότητος, μόνον ἐνῶτε ἐπισκέπτομαι τοὺς γνωστοὺς καὶ γνώριστους μου ὁμογενεῖς, ὡς μετὰ τῶν ἐδῶ

ε'υρισκομένων θυμάτων χριστούλη, Γ.Βλαζάκη, Σκουλά (μέλο^ς Ξεαρτά) εδρίσκων ἀνακούφυσιν καὶ εὐχαρίστησιν νὰ συνομιλῶ, οἵτινες καί σέ ἀσπάζονται. ἢ ἡ φωτογραφία σου δέν σέ μαρτυρεῖ γέρων ὡς λέγεις, ἀλλά μάλιστα εὐπρεπῆ καὶ ζωηρόν. λάβε καὶ ἀντάλλαγμα τὴν ἐμῆ.

Μένω καὶ σέ ἀσπάζομαι ὡς Χ.Μ.Γιανναράκης

Υ.Γ. Τὸν Μαρκήδιον δέν οἶδον, διότι μένει εἰς Ὀθησσόν τὰ γραμματῆ σου ἂν ἄλλοτε μὲ γράψῃς (ὅπου δέν ἀμφειβῶ) σίστηνε.

MONSIEUR M. VABIANO POUR HAJI MICHALI. Ὁ ἴδιος

Ὅτι ἀκριβές ἀντίγραφον ἐκ τοῦ πρωτοτύπου (μετὰ τῶν ἀνορθογραφιῶν αὐτοῦ) ἐκ τοῦ ὑπ'ἀριθ. 1633. Κώδικος τοῦ Ἀρχείου τῆς Μαλμείου Βιβλιοθήκης Χανίων.

Ἐν Χανίοις τῆ 22 Ἰουλίου 1959

Ὁ Διευθυντής

